

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Vybrané přístupy zážitkové pedagogiky: srovnání metod
Autor: Eva Rzeszutková
Posudek vypracoval: PaedDr. Petr Bauman

Posuzovaná bakalářská práce se zaměřuje na oblast tzv. zážitkové pedagogiky, která je zatím po stránce teoretické v českém prostředí poměrně málo rozvinutá, proto každý zájem o hlubší vhled do jejích přístupů či metod je jistě přínosem pro pedagogiku volného času i pedagogiku jako takovou.

Jazyková a formální stránka práce, použité zdroje

Práce je psána čtivě, místy však trpí neobratností některých formulací; stylistika práce je odpovídající. Při pročitání práce bylo možné narazit na přibližně dvacet chyb, textových i gramatických. Po stránce formální úpravy je práce pečlivá, pouze volné řádky ponechané v některých poznámkách pod čarou působí poněkud nepěkně, zbytečné je také uvádění plných bibliografických citací pod čarou. V seznamu použitých zdrojů je uvedeno 21 položek. Formální požadavky kladené na rozsah bakalářské práce byly splněny (práce sestává ze 41 stran vlastního textu a přílohy). Slabinou formální stránky práce je problematická kvalita anglického abstraktu.

Obsahová stránka práce

Práce si v úvodu klade dva základní cíle: (1) „seznámit čtenáře s problematikou nově vznikajícího vědního oboru zážitková pedagogika“ a (2) „porovnat dva přístupy, které se využívají u nás i v zahraničí“.

Práce sestává z úvodu, čtyř hlavních kapitol a závěrečného shrnutí. Její členění lze vzhledem k výše uvedeným cílům považovat za smysluplné. První kapitola představuje základní pojmy, druhá kapitola nabízí obecnější uvedení do zážitkové pedagogiky a jejích „linií“ či přístupů. Třetí kapitola se pak podrobněji věnuje představení dvou koncepcí, Prázdňinové školy Lipnice a Outward Bound. Práci uzavírá čtvrtá kapitola obsahující porovnání těchto přístupů.

Podíváme-li se na konkrétní obsah (a také rozsah) uvedených kapitol, jejich hodnocení již bude problematičtější. První kapitola se vyrovnává s pojmy *prožitek*, *zážitek*, *zkušenost* a (vzhledem k následné prezentaci specifik PŠL) také s pojmem *hra*. Toto je jistě potřebné, ovšem v kapitole postrádáme dva klíčové pojmy, *metoda* a *přístup* (případně další), jejichž upřesnění by práce rovněž vyžadovala. Takto se v dalším textu mluví o „modelech zážitkové pedagogiky“, „současných koncepcích zážitkové pedagogiky“, „západním přístupu“, německé, britské aj. „linii“ zážitkové pedagogiky, „porovnání metod“ atd. Tímto pak trpí zejména třetí a čtvrtá kapitola. Druhá kapitola zahrnuje adekvátní informace, ovšem spíše seřazené vedle sebe než nějak funkčně propojené (např. podkapitola 2.2.1). Vzhledem k cíli práce se pozornost čtenáře zcela jistě zaměří na kapitolu čtvrtou. Tím spíše zamrzí jednak její poměrně malý rozsah (3 strany), jednak to, že i když slibuje srovnání *metod*, zaměřuje se spíše na dimenzi organizační (programová schémata kurzů apod.). Ačkoli hovoří o „metodách“, např. s. 43: „Realizační fáze je charakteristická třemi metodami. Metodou motivace, ... metodou vytváření příběhů, dějů a situací, ... a metoda zpětné vazby ...“ Tyto ovšem nelze z hlediska pedagogické terminologie považovat za metody, jsou to spíše fáze vzdělávacího procesu, které pak mohou být realizovány řadou rozmanitých způsobů (metod). Nezvládnutí těchto základních didaktických kategorií je dle mého soudu zásadním problémem předložené práce.

Vzhledem k výše uvedeným poznámkám práci navrhuji hodnotit stupněm *dobře*.

V Českých Budějovicích, 11. května 2010.

